

روزها

ماری رایینسون
عماد جعفری

عنوان: روزها

نویسنده: ماری رایسون
ترجمه: عماد جعفری
ویراستار: بهاره حق وردی

گرافیک: علیرضا زمانی

شابک: ۹۷۸-۶۲۲-۵۳۳۶-۵۹-۹
نوبت چاپ: اول ۱۴۰۲

تمام حقوق چاپ و نشر، صاد می باشد.

نشانی: میدان هفت تیر خیابان کریمخان زند قبل از
خیابان سنایی پلاک ۱۰۱ طبقه ۹ واحد ۱۸
شماره تماس: ۰۲۱-۸۸۳۲۷۷۸۲
۰۲۱-۸۸۳۲۵۷۸۲

سرشناسه: رایسون، مری، ۱۹۳۹-م.
Robison, Mary, ۱۹۳۹-

عنوان و نام پدیدآور: روزها/نویسنده ماری رایسون؛ ترجمه عماد

جعفری؛ ویراستار بهاره حقوردی.

مشخصات نشر: تهران: نشر صاد، ۱۴۰۱.

مشخصات ظاهری: ۲۳۷ ص.

شابک: ۹۷۸-۶۲۲-۵۳۳۶-۵۹-۹

وضعیت فهرست نویسی: فیبا

یادداشت: عنوان اصلی: Days : stories, 1st ed, ۱۹۷۹.

موضوع: داستان های آمریکایی -- قرن ۲۰م.

American fiction -- 20th century

شناسه افزوده: جعفری، عماد، ۱۳۷۰-، مترجم

رده بندی کنگره: PS۲۵۶۰۱

رده بندی دیویی: ۸۱۳/۵۴

شماره کتابشناسی ملی: ۹۰۷۳۶۲۵

اطلاعات رکورد کتابشناسی: فیبا

فهرست

۷	مقدمه مترجم
۱۱	بادبادک و رنگ
۲۱	اهمیت
۳۷	گریس
۵۳	خواهران
۶۵	روز هفته
۷۵	ارتداد
۸۵	پسران دکتر
۹۱	کامیلا
۱۰۱	مرد بیوه
۱۱۵	یخ زیبا
۱۲۷	دختران
۱۴۹	رابطه‌ها
۱۵۵	ترافیک ساحلی
۱۶۵	ملکه ماه مه
۱۷۳	باود پاروت
۱۹۳	دود
۲۰۳	روز استقلال

مقدمه مترجم

سهل ممتنع را از دوران دبیرستان زیاد شنیده بودم، اما ظهور آن در متون ادبی را جز اندکی، آن هم برای شاعران پارسی زبان کهن خودمان ندیده بودم. اوایل آشنایی با این مفهوم بر این گمان بودم که سهل ممتنع در صورت وجود، فقط در شعر امکان ظهور و تجلی دارد. مگر می شود در نثر و به خصوص داستان نیز سهل ممتنع نوشت؟ جایی که صورت های شاعرانه جز برای استثنائاتی باید به حداقل برسد، قوه خیال چندان مجالی برای بال گرفتن و برگردن ندارد و صنایع و آرایه های ادبی و بلاغی در برابر شکل و محتوای داستانی تا حد زیادی رنگ می بازند. همیشه جریان ذهنم بر این مدار می گذشت که داستان یا سهل است یا ممتنع. برای من پذیرش تلفیق این دو در شعر، سهل و در داستان، ممتنع بود. گذشته از این، بیشتر برای من ناممکن می رسید که در ادبیات داستانی غرب نیز بتوان چنین پدیده ای را جست و جو کرد.

هرچند احتمالاً آثار ادبی بسیاری هستند که می توانسته اند پاسخ سؤال و ابهام من را از خیلی وقت پیش بدهند. اما از میان آن ها اولین بار قرعه به نام روزها افتاد که چندی پیش با نویسنده اش آشنا شدم و به بهانه کارنامه ادبی اش به خواندن آثارش جذب شدم. روزها را می توان نمونه خوب و کم نظیری از ادبیات داستانی سهل ممتنع به شمار آورد. داستان هایی که با چنان متون ساده ای نوشته شده اند

که تقلید و رونویسی از آن‌ها و در مرتبه بعد فهمیدن و دریافتن مفاهیمشان، کاری به‌غایت آسان انگاشته می‌شود و البته هر فردی با هر اندازه حوصله و بضاعت ادبی می‌تواند آن‌ها را خوانده و بهره‌بردار. اما با کمی دل‌دادن و تمرکز بیشتر می‌توان عمیق‌ترین معانی ابعاد مختلف زندگی‌های فردی و اجتماعی را از همان متون ساده بیرون کشید و به تعداد داستان‌ها و شخصیت‌های بینش نو کسب کرد، لایه‌های زیرین کنش‌ها و واکنش‌های افراد را تحلیل کرد و پیچیدگی‌های افکارشان را دریافت. روزها مجموعه داستانی از «ماری رایسون» است که در آن بیشتر به زندگی طبقه متوسط آمریکا و دغدغه‌های عمومی آنان پرداخته است. رایسون در این مجموعه داستان کوشیده است زندگی‌هایی را به تصویر بکشد که غالباً با نوعی سرشدگی و خمود همراه هستند. مینی مالیسم معنایی موجود در داستان‌ها به همراه توصیفات به شدت دقیق و جزئی از ظاهر زندگی شخصیت‌های کتاب، این هدف را تا حد زیادی محقق نموده است.

شخصیت‌های کتاب اغلب از شخصیت‌هایی هستند که هرچند وضع مالی و اقتصادی نامطلوبی ندارند، اما غالباً از لحاظ عاطفی و روحی در زندگی خود با بحران‌هایی مواجه بوده‌اند. بحران‌هایی که معمولاً از پس آن برنیامده و اینک همچون اسیرانی واداده سر تسلیم جلو آن فرود آورده، به آن تن داده و آن را پذیرفته‌اند. دیگر تکاپو و جنب‌وجوش و خروشی برای تغییر و تحوّل وضعیتی که در آن هستند انجام نمی‌دهند و با زندگی فعلی‌شان با تمام یکنواختی، تکراری بودن، فشارهای روانی و... آن کنار آمده‌اند. هنر رایسون در روزها این است که برخلاف اصول معمول داستان‌های متداول، نه «طوفان» را به تصویر می‌کشد و نه حتی «آرامش پیش از طوفان» را. او در روزها «آرامش پس از طوفان» و ویرانی به‌بارآمده از آن را به تصویر می‌کشد. داستان‌های روزها بریده‌هایی از زندگی هستند که در داستان‌های دیگر کمتر به آن‌ها پرداخته شده است. گویی هرچه اتفاق بوده، قبلاً رخ داده است و حالا باید با شخصیت‌های داستان پس از اتفاقات بحرانی زندگی‌شان

همراه شویم. از طرفی، هم به اتفاقاتی که سابقاً برای آن‌ها افتاده است، پی ببریم و هم نوع بینش شخصیت‌ها به زندگی و چگونگی تعامل با آن پس از آن اتفاقات را دریابیم. نفزتر از همه این است که این فضای حاکم برداستان‌ها با هنرمندی هرچه تمام‌تر به ساختار داستانشان‌ها نیز نفوذ پیدا کرده است و با این کار خواننده بیش از هر چیز دیگری خود را در فضای داستان‌ها حس کرده و با شخصیت‌های آن هم‌ذات‌پنداری می‌کند. داستان‌های روزها برخلاف سنت دیرینه داستان‌نویسی، بی‌رنگ‌های متفاوتی نسبت به داستان‌های متداول دارند. عناصر پی‌رنگ داستانی‌ای همچون گره‌افکنی، کشمکش و اوج در آن‌ها چندان محسوس نیست و حتی از اتفاقات فیزیکی بارز همچون فریادزدن، گریه کردن، نزاع و پرخاش و... نیز خبری نیست. داستان‌ها غالباً مکالمه محور هستند و البته این مکالمات آن چنان هنرمندانه خلق شده‌اند که نه تنها داستان را برای خواننده کسل‌کننده نمی‌سازند، بلکه نقشی اساسی در پیشبرد پی‌رنگ و خط روایی داستان‌ها ایفا می‌کنند. داستان‌های روزها به ملایم‌ترین، کم‌حرکت‌ترین و ایستاترین نحو ممکن روایت شده‌اند و البته جوش و خروش، کشمکش و فوران را به ذهن خوانندگانشان موکول می‌کنند.

اما برسیم به ترجمه روزها. ترجمه این کتاب برای من تجربه منحصر به فرد و گران‌بهای را رقم زد. از آنجاکه داستان‌های کتاب سیری به بطن زندگی و تعاملات روزمره طبقات مختلف آمریکا دارد، پیش می‌آمد که گاه برای ترجمه یک عبارت مختصر یا اصطلاحی عامیانه و تلاش برای برگرداندن آن به فارسی به گونه‌ای که هم در ترجمه الفاظ نویسنده رعایت امانت شود و هم خواننده فارسی‌زبان آن‌ها را به خوبی دریابد، روزها (۱) متوقف می‌شدم. با این حال کوشیده‌ام تا خروجی نهایی، هر دوی این اهداف را به بهترین نحو ممکن محقق ساخته باشد. امیدوارم ترجمه این کتاب مورد رضایت و پسند خوانندگان محترم واقع شود.

عماد جعفری

تیر ۱۴۰۰